

at man ønsker at stemme mod Sagens Overgang til anden Behandling og vel ligeledes ved de følgende Sager paa Dagsordenen. Jeg skal nu afvente, hvorledes man fra den anden Side af det ledende relative Flertal maatte stille sig til dette Spørgsmaal, idet jeg da skal tage Hensyn til de Raad, som jeg maatte finde at være rigtige.

Svar: Jeg staar overfor disse Forslag paa samme Maade, som jeg har staet overfor dem i en Række af Aar. Behandlingsmaaden deraf har ikke interesseret mig i nogen særlig høj Grad. Hovedsagen for mig har været, at disse Forslag ikke bleve til Lov. Det kunde jo ske paa forskellige Maader. Det kunde jo ske derved, at man forkastede dem, men ogsaa derved, at man lagde dem hen i et Udvalg, hvor man havde Forvisning om, at de laa lige saa trygt som i Ministeriets Arkiv. Denne sidste Vej har jo været Tingets Praksis i en Række af Tilfælde, og naar jeg ikke i Aar mener, det er rigtigt at gaa denne sidste Vej, saa er det, fordi jeg er bleven lidt i Tvivl om, hvorledes man her fra denne Sal i det hele taget stiller sig til disse Sager, navnlig hvorledes det absolute Flertal stiller sig til Behandlingen af disse Forslag. Det har jo været naturligt, at man havde ventet at høre en ledende Udtalelse fra den Side, som i Fjor med saa stor Styrke førte dette Ting ind paa Beje, hvor en stor Del af Tingets Medlemmer ikke kunde følge dem. Nu høre vi imidlertid, at denne Side har tabt Traaden eller i hvert Fald Ledelsen og Kommandoen og søger Raad andet Steds, hvor de i Fjor vare meget langt fra at hente Impulser til deres Virksomhed. Det vilde imidlertid for mig være særdeles opmuntrende at vide, at de ærede Medlemmer, for hvem det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkrets (Vojlen) førte Ordet, nu vare stemte for at følge os i disse Sager; men jeg maa sige: Efter hvad der er foregaaet tidligere her i denne Samling, er jeg noget i Tvivl om, hvor lang Varighed denne Undertastelse under denne bedre Ledelse egentlig vil have. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem i Dag siger, at den politiske Ledelse laa ham fjærn, at den saakaldte Storpolitit havde hant ikke taget ind under sine Vinger. Men under Finansbehandlingen lagde jeg dog Mærke til, at det ærede Medlem overfor de nu berømte Artillerister havde en ikke ringe storpolitit Svær for at faa dem behandlede paa en vis Maade. Det ærede Medlem gjorde sig den Gang megen Umage for at vise os, hvor nødvendigt det var at begrænse Provi-

forismen overfor disse Artillerister. Det er jo dog noget, synes jeg, som hører den konstitutionelle Politit meget nær til; hele Spørgsmaalet om Provisorismen og dens videre Udvikling maatte dog først og fremmest være Storpolitit. Dette Standpunkt synes jeg nu, det ærede Medlem forlader, og saa vilde jeg gerne vide, hvad det egentlig har at betyde. Thi jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem, den Gang vi talte om Artilleristerne, holdt sig alene til den rent formelle Side af Sagen, medens det ærede Medlem ikke gik ind paa at udtale nogen Mening om Realiteten af den paagaeldende Bevilling. Hvis det nu, som jeg fik Indtryk af, kun er det ærede Medlems Mening, at i denne Samling vil han holde sig borte fra storpolititste Machinationer, medens han derimod forbeholder sig ved en senere Lejlighed, som næppe kan ligge os meget fjærnt, nemlig efter Valgene, igen at overtage den Kommando, han nu har sluppet, kan jeg jo ikke tillægge denne Stilling, det ærede Medlem indtager, den Betydning, den ellers vilde have. Dette hænger jo noget sammen med det foreliggende Spørgsmaal; thi ærede Medlemmer ville jo erindre, at i Fjor stod den organisatoriske Lov, som den højtærede Krigsminister i Aar stiftede har sat ind paa Finansloven, det stod da paa Dagsordenen som et selvstændigt Forslag. Nu enedes vi i Fjor med det ærede Medlem fra Stege (Vojlen) og andre om at forkaste den organisatoriske Lov, men vi fandt, at disse Forslag kunde lige saa godt ligge i Udvalg, som blive forkastede. Men hvis det er det ærede Medlems Mening i Aar i en nær Fremtid at tage den første Hovedlov op til en reel Forhandling, som efter det ærede Medlems Udtalelse skulde gaa ud paa at sætte en Grænse, at tilvejebringe nogen Redfættelse i Udgifterne — hvis det er det ærede Medlems Mening, og derom venter jeg en Udtalelse fra ham — saa kan jeg ikke lægge stor Vægt paa det Følgestab, der i disse mindre betydelige Sager bliver mellem den Side og os. Min Grund til lige saa godt straks at forkaste disse Forslag som at lægge dem i Udvalg har netop været Hensynet til, at der fra den Side, som det ærede Medlem fra Stege fører Ordet for, er indtaget en noget forandret Stilling til de militære Udgifter paa Hovedpunktet, nemlig over for Fæstningen. Er man først stillet saaledes, at man er villig til at tage Fæstningen som en fuldbragt Kendsgerning, som der ikke mere er noget at gøre ved, saa synes jeg, det ligger nær at komme ind paa en Række Konsekvenser i militær Henseende,